

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Martyrivm SS. Marcellini Et Petri. ex eo quod Damasus lector conscripsit, & postea Episcopus eorum sepulchrum nobili Epitaphio exornauit. Paiß sunt anno Christi 302. Marcelli Papæ 6. sub Dioletiano & ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

364 MART. SS. MARCELLINI & PETRY
bra, quæ nec bestia adhuc vorarant, nec ignis ab-
sumpserat, partim minutatim dilaniata, partim
instar carbonum ambusta, quin etiam securi per-
cussorum capita vnâ cum corporum truncis col-
lecta, dies complures militum excubijs insepul-
ta custodiunt. Vndè sanè magno moerore affecti
fumus: quòd neque nox ad hanc rem aliquid af-
ferre præsidij, neque magna pecuniæ vis eorum
animos flectere, neque preces vlla ex parte pla-
care poterant. Postquàm verò sex dies còtinuos,
sacra martyrum corpora sub dio iacuisent, ma-
ximaque ignominia affecta fuissent: ab impijs &
facinorosis carnificibus exusta, inque cineres re-
ducta, in Rhodanum fluuium dispersa sunt: ne vl-
læ illorum reliquiæ, super terram restarent. Ista
verò eo consilio ab illis patrata sunt, quòd Deû
se posse vincere, & illis regenerationem corpo-
rum prorsus eripere arbitrarentur; quòd ne vlla
quidem (sic enim dicebant) spes resurrectionis
reliqua sit ijs, qui prompto atque alacri animo
ad mortem properarunt.

Cineres SS.
corporum
in fluuium
sparguntur.

MARTYRIVM SS. MARCELLINI ET

Vide Baron.
Annal tom.
2. & no. mar.
Rom.

Petri. ex eo quod Damasus lector conscripsit, &
postea Episcopus eorum sepulchrum nobili Epita-
phio exornauit. Passi sunt anno Christi 302. Mar-
celli Papæ 6. sub Diocetiano & Maximiano, an-
no Imperij eorum 19. sub Sereno Vicario.

2. Iunij,

3. Petrus mit-
titur in car-
cerem.

Vigebat Romæ in Christi fideles, sæuissima
persecutio: quando inter alios, Petrus cle-
ricus exorcista, sæpè confessus, sæpè est
detrusus in carcerem. Cùm autem in vinculis
esset, Arthemius carceris custos, Paulinam fi-
liam à dæmone lugebat arreptam. Cui Petrus;
Si in

Si in Christum credis, Arthemius, salua erit filia tua. Ad quem ille; Miror valdè imprudens consilium; nam licet tu credas, Deus tamen tuus te liberare non potest, imò quotidie plagas & vincula, pro eius nomine miser perferre cogaris. Ac Petrus; Non semper liberat nos Dominus noster; sed vult vt patiendo, clariorem coronam consequamur. Si ergò cum me vinculis liberum vides, paratus es credere, certus sum, quod ab his me Deus noster soluet.

Consensit Arthemius, & ne quid humanitus posset accidere, duplicat illi catenas, & claustra quoque carceris communiuit. Cùm verò abiisset domum, ac de his sermonem haberet cum Candida vxore, atque hominem derideret, dicebatque nimis confectum afflictionibus delirare, & aliena loqui, illa verò prudentior commentaretur: ecce ex promisso, Petrus mox adfuit conuictus, Crucis trophæum manu gestans, cùm, quæ tunc aderat vnà simul, Paulina filia, corruens ad pedes eius, fuit, pulso demone, liberata. Perculsi illi his magnis prodigijs, crediderunt: & vnicui ipsius alij plures, qui in domo erant, ad Christum accesserunt; quin etiam & vicini fama rei gestæ excitati, viri amplius trecenti, plures verò femine conuenere, qui omnes à S. Marcellino presbytero lustralibus aquis expiati sunt. Porro Arthemius in percepta Christi gratia totus exultans, ad eos, qui in vinculis tenebantur, abiit; omnesque ad eandem gratiæ participationem benignè inuitauit. At illi & Arthemij oratione & diuina gratia excitati, protinus ad eius domum uenerunt: vbi ab eodem Marcellino, ad Christum adiuncti sunt. Accidit autem peropportune, vt Serenus iudex, homo in Christianum nomen incre-

Miro modo
ex carcere
venit ad Ar-
themium, &
Paulina eius
filia sanatur,

Multi cre-
dunt in Chri-
stum, & ba-
ptizantur à
Marcellino.

866 MAR. SS. MARCELLINI & PETRI
incredibili furore accensus, aduersa valetudine
laboraret: quo tempore Marcellinus & Petrus
iam baptizatos, clariore disciplina confirma-
bant.

Post dies verò quadraginta, Serenus pristinae
valetudini restitutus, per Còmentariensem Arthe-
mio nunciauit, vt vinctos in carcere Christianos
tribunali offerret. Ille verò dimissis qui voluis-
sent abire Christianis, manè corā Vicario, quod
à Petro gestum esset, publicè narrauit; qui, his
auditis, mox Arthemium, ipsum custodem carce-
ris, mandat plumbatis cedi, & catenis alligatum,
in custodiam trudi; Marcellinum verò & Petru,
præconis voce admissos, interrogat primò ver-
bis pacificis: sed nihil proficiens, Marcellinum
Christi nomen magna gloria prædicantem, pu-
gnis grauitè cædi iussit, cæsumque mancipari
custodiæ, ibi & supra vitri fragmenta nudum
sterni.

Post hæc de Petro quæstionem habuit, quam
his iudex paucis absoluit; Nolo, inquit, existimes
te iterum equuleo & lampadibus esse torquen-
dum: sed ad palum cras ligaberis, & feris lace-
randus tradèris. Hisque dictis, recipi eum iubet
in carcerem, & ligneo quoque compede coar-
ctari; sed licet sæuiat iudicantis, hæcque præci-
pientis immanitas, tamen qui in eorum curam
ac ministerium inuigilat Angelus, soluit eum
rursus, ac potius frangit vincula, ac demit eos è
carcere, liberosque ducit ad eos qui nuper fue-
rant baptizati, vt eos roborarent in fide, iam bre-
ui passuros; eoque per dies septem perfuncti of-
ficio, ad Serenum Vicariū redire iubentur. Cùm
interim iudex, non inuentis illis in carcere, Ar-
themium & vxorem eius Candidam, atque Pau-
linam

Arthemius
caesus, trudi-
tur in custo-
diam.

Marcellinus
caeditur &
dirè crucia-
tur.

Petrus in
carcerem
ducitur.

Angelus am-
bos liberat.

linam filiam comperisset esse Christianos, nec admoniti respiscere, & sacrificare voluissent, prolata in eos mortis sententia, ruderum mole obruendos definiuit.

Cum autem ad supplicium ducerentur, Marcellinus & Petrus, magnaque Christianorum multitudo, eos affectantium illis occurrunt. His perterriti, qui eos ducebant, fugam arripuissent, nisi à Christianis retenti fuissent; quibus parentes, distulerunt eorū necem tanto temporis spacio, quousque Marcellinus Missas in proxima Crypta perficeret. Quibus absolutis, Arthemiu gladio percusserunt, Candidam & Paulinam in Cryptam impulsas, vt iussum fuerat, obruerunt; Marcellinum verò & Petrum spontè seipfos dantes, arbori alligârunt, donec quid de illis esset agendum, mandaret Serenus. Qui eos vt maleficos, nè nouis prodigijs alios (vt hactenus fecerāt) ad Christo credendum impellerent, longiùs amandans ab vrbe, ad Syluam nigram (quæ hodie in honorem illorum Sylua Candida appellatur) perducit, ibique capite truncari iussit. Quò cum peruenissent Marcellinus & Petrus, pacis se inuicem osculo salutantes, flexis genibus, sacras ceruices gladio submiserunt. Qui autem eos decollauit, testatus est, se vidisse animas eorū exeūtes è corporibus mira claritate, tanquam sponfas ornatas ab angelis in cælum ferri. Sed & Senatoriæ foeminæ Christianæ, Lucilla & Firmina, S. Tiburtij martyris propinquæ, diuinitus admonitæ, collegerunt corpora Marcellini & Petri, etque in Crypta inferiori, apud S. Tiburtium, adiuuantibus eas duobus accolythis, sepelierunt. Is verò qui eos decollauit, nomine Dorotheus, postea sub sancto Iulio Pontifice publicâ egit pœnitentiam,

S. Marcellinus Missas facit, Arthemius cum vxore & filia perimitur.

Idem locus sede quoq; Episcopali postea est insignitus.

Marcellinus & Petrus capite plectuntur.

Dorotheus baptizatur, & pœnitentiam agit.

368 PASSIO SS. PERGENTINI & LAV-
nitentiam, ac ætate grauis, reatum suum sacris
aquis, & copioso lachrymarum imbri expiauit:
omnibusque SS. Martyrum gesta, & animarum
eorum ad cælos tendentium, immensam pulchri-
tudinem indicauit: & sic demum gloriosa con-
fessione, ad Saluatoris misericordiam perue-
nit.

In honorem verò eorundem SS. martyrum
Marcellini & Petri, Cōstantinus Imperator ere-
xit Basilicam, via Lauicana: quam & muneribus
exornauit, ac redditibus locupletauit. Damasus
porrò, postea Apostolicæ sedis factus Antistes,
in eorum sepulchro, his versibus, limina deco-
rauit.

*Marcelline tuos, pariter Petre, nosce triumphos.
Percussor retulit Damaso mibi, cum puer essem,
Hæc sibi carnificem rabidum mandata dedisse:
Sepibus in medijs, vestra vt tunc colla secaret;
Ne tumultum vestrum quisquam cognoscere posset,
* fodisse Vos alacres vestris manibus mundasse * sepulchra.
Candidulo occultè postquam iacuisistis in antro,
Postea commonitam vestra pietate Lucillam:
Hic placuisse magis sanctissima condere membra.*

Corpora eorum, postea in Gallias translata
sunt, sub Gregorio IV. Romano Pontifice.

C. Bar. tom. 2. Annal. 3. Junij.
PASSIO SS. PERGENTINI ET LAV-
rentini fratrum martyrum. ex ea qua est apud
Surium. Coronati sunt anno ab orbe redempto
254. Romana sede vacante. Imp. Decij 2.

DEcius Cæsar cum furore in Christianos
ebrius, varias cum ministris suis regiones
peragraret, vt omnes religionis Christia-
næ cul-